

GOIGS DE SANT I SANTA QUE ES CANTEN DE CLARISSES DE

A LLAOR FRANCESC CLARA AL MONESTIR CAPUTXINES MANRESA

Un mirall la seva cara
amb reflexos d'infinít.
*Sant Francesc i Santa Clara
cors bessons en l'esperit.*

Fills ambdós d'Assís a Umbria,
ric i noble el naixement,
era el cel que els escollia
per plasmar Crist plenament.
És exclòs ell pel seu pare
i ella abdica tot partit.

Sant Francesc...

Jesucrist Francesc conquista,
i li mostra cims més alts.
Clara en ell fixa la vista.
Sintonia d'ideals.
Al guiatge seu s'empara,
i ell li acreix el sant neguit.

Sant Francesc...

Renuncien la nissaga,
a esponsalles i al diner,
i els consagra Déu, en paga,
cavallers de "Pau i Bé".
Un missatge que repara
els clivells d'un món cruixit.

Sant Francesc...

Ell mateix, Francesc, les trenes
dels cabells de Clara ton.

Saben rompre les cadenes
i, on les gales millors són.
Els dos sants Déu tant amara
que els ve un rapte en un convit.

Sant Francesc...

Esposats amb la pobresa
i la clara castedat,
serafins de flama encesa,
quants de cors han abrusat!
Per aquests són pare i mare,
germanor i plaent delit.

Sant Francesc...

Tant les monges com els frares
dels convents i monestirs
tots palesen en llurs cares
com servir Déu fa feliç.
El seu cor esdevé l'ara
on l'encens s'alça exquisit.

Sant Francesc...

Francesc tant dins seu les plagues
plany de Crist i els seus fatics,
que al seu cos les sagnants llagues
veu florir del Crucifix.
Un Santorist, honra preclara
a les mans, als peus i al pit.

Sant Francesc...

¿Ho era Clara quan en fuita
posa l'host dels musulmans?
L'arma seva per la lluita
la Custòdia a les mans.
Com Moisès alçant la vara,
l'enemic ha espaordit.

Sant Francesc...

Dues vides llumeres
amb carismes paral·lels,
que a l'Església, punteres,
han clavat fondes arrels.
Si l'ermot fos més confrare
fóra menys eixarreit.

Sant Francesc...

Prop l'altar i en bella imatge
aquí ens mira cada sant.
Encapçalen el llinatge
dels que anem pelegrinant.
Esperonin els que encara
goig etern no hem assolit.

Sant Francesc...

Els dos sants sempre més ara
Déu al cel ha reunit.
*Sant Francesc i Santa Clara,
cors bessons en l'esperit.*

V/. *Pregueu per nosaltres Sant Francesc i Santa Clara.* R/. *Perquè siguem dignes de les promeses de Jesucrist.*

PREGUEM:

Oh Déu, vos convedireu al seràfic Pare Sant Francesc la gràcia de ser configurat al Crist per la seva gran humilitat, i a la Mare Santa Clara un gran amor a la pobresa. Feu que, seguint les seves petjades, poguem imitar el vostre Fill, i contemplar-vos en el Regne celestial. Per Crist, Senyor nostre. Amén.

DEVOTAMENT / PAUSAT

UN MI - RALL LA SE VA CA - RA AMB RE - FLE - XOS D'INFI - NIT SANT FRANCESC I SANTA

- ESTROFA - MES DE PRESSA -

CLA - RA, CORS BESSONS EN L'ESPE - RIT. FILLS AMBDOÓS D'ASSÍS A UMBRI - A, RIC I NO - BLE EL NAIXE -

MENT, E - RA EL CEL QUE BES CO - LLT - A PER PLASMAR CRIST PLE NA - MENT. ES EX - CLÒS ELL PEL SEU

PA - RE I E - LLA AB - DI - CA TOT PARTIT.

176 - 16 - JUNY 1988

(Edició commemorativa del 350è aniversari de l'arribada de les Monges Caputxines a Manresa. 13-XII-1638 / 13-XII-1988)

GLOSSA HISTÒRICA

Clarejava el dia 10 de setembre de l'any 1638, quan del Convent de Sta. Margarida la Reial, de les Germanes Caputxines de Barcelona, sortien cinc religioses en direcció a la ciutat de Manresa, on havien d'erigir una nova fundació, segons havia estat la voluntat de la Vble. M. Àngela Serafina Prat, manresana, ja traspasada de feia trenta anys. Eren aquestes fundadores les Gnes. Coleta Casas, Verònica Ferrer, Eulàlia Barbosa i Victòria Pujol; en qualitat d'abadessa les presidia la Gna. Francesca Rossell, barcelonina, que havia rebut, molt joveneta l'hàbit de mans de la M. Serafina.

Llargues i dificultoses havien estat les gestions que precediren a l'establiment de les religioses a la nostra ciutat, i per això ara, aquesta els tributava una entusiàstica rebuda el dia 13 del mateix mes.

En el seu trasllat de Barcelona a Manresa no hi mancà una visita al Monestir de Montserrat, on posaren la nova comunitat sota la protecció de la Moreneta.

Establertes ja les monges a Manresa, i edificat el Convent en la mateixa casa on havia nascut la M. Serafina, que es comprà als seus nebots, es procedí també a la consagració de la nova església dedicada a San Carles Borromeu.

D'ençà fins els nostres dies, moltes han estat les vicissituds que han sofert les germanes; en diverses ocasions i per diferents causes, desamortització, revoltes i pestes, varen haver d'abandonar el convent i refugiar-se en cases particulars o en residències d'altres congregacions religioses. Sofriren també repetides vegades devastació, incendis i el definitiu enderrocament de l'any 1936, però sempre han retornat al seu lloc d'origen, la casa pairal de la Mare de les Caputxines en el nostre país i en tot l'estat espanyol, que estimen entranyablement i que han reconstruït sempre amb gran amor i no pocs sacrificis.

Déu ha beneït també abundantament les seves filles amb múltiples alegries, i les germanes, al llarg d'aquesta història tricentenària, s'hi han sentit sempre estimades i afavorides pels manresans de totes les condicions socials. També han estat nombroses les religioses que en aquesta fraternitat han sobresortit per la santedat de la seva vida, la clarividència del seu judici, i el seny i bon encert del seu obrar.

La Comunitat ha tingut un gran interès i una cura especial a mantenir-se inserta en les necessitats i els esdeveniments de la ciutat, servint-la amb la seva pregària, el seu treball i no poques vegades amb el seu consell i estimació.

Profundament agraïdes al Senyor i als nostres conciudadans per tants beneficis, en aquesta escaïença del nostre 350è. aniversari us invitem a unir-vos al nostre goig, tot pregant que el seu fruit més sabrós sigui una àmplia benedicció de Déu sobre Manresa i sobre la nostra Comunitat, a fi de que, per molts anys encara, pugui continuar al servei de l'església manresana dintre la Diòcesi de Vic.

Dels presents "Goigs" commemoratius de l'efemèride en són autors: de la lletra, Mn. Josep Feu i Sala, Capellà del Monestir; de la música, el Mtre. Ignasi Torras i Garcia, Director de la Capella de Música de Manresa; i del dibuix dels sants i de l'orla, el P. Nicolau Cañigueral i Isern, Caputxí, del Convent de la mateixa ciutat.

Sor Isabel Serra i Garriga
Abadessa del Monestir de Clarisses
Caputxines de Manresa